

Σχηνόσηρ Γερκανεσ 1925
Μηροσελίνη Βαδέρησν Λέν Αγιαν

Σχηνόσηρ
Μηροσελίνη

tribune July 19 1925

ΟΙ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΜΑΣ

Εξήτησαν μεσολάβησαν 1924

ΑΘΗΝΑΙ, 15 Μαΐου. (Σκ.) τηλ. του «Εθνικού Κήρυκος».—
'Η Σοβιετική Ρωσική Δημοκρατία απηυθύνθη πρὸς τὸ Οἰκουμενι-
κὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἐζήτησέ τὴν μεσολάβησιν του, ὡς ἐπιφέρει
τὴν ὁριστικὴν συμφιλίωσιν τῶν Σοβιετικῶν κληρικῶν μετὰ τοῦ Πα-
τριάρχου τῆς Μόσχας Τύχωνος. Τὸ Πατριαρχεῖον ἀνέδωκεν ἤδη τὴν
ἐντολήν ταύτην εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ ἐδρεύοντα Μητροπολίτην Θυα-
τείρων κ. Γερμανόν.
ΣΗΜ. Ε. Κ. Ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων Γερμανός εἶναι γνώ-
ριστος εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς, ὡς συμμετέσχον εἰς τὴν χει-
ροτονίαν τῶν Ἑλισσαίων Βοστώνης καὶ Σικάγου.

ΑΘΗΝΑΙΝΟΝ, 4 Φεβρουαρίου.
(Ἰδιαιτερον τηλεγράφημα τῆς Ἀτλαντίδος).
Χθὲς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γὰρ τοῦ Λονδίνου ὁ Μητρο-
πολίτης Θυατείρων ἐξεφώνησε λόγον περὶ ἀχαριστίας, εἰ-
πόν ότι οἱ ἀχαριστοὶ προδίδουσιν τὴν Πατριδα. Καὶ δὲν
ἀνέφερε μὲν ὀνόματα, ἀλλ' ἤσαν τὸ ἐκκλησίασμα ἐσχολί-
ασαν ότι διὰ τῶν λεχθέντων ὑπεννοεῖτο ἡ ἀχαριστία τῶν
Ἑλλήνων πρὸς τὸν Βασιλέα.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΠΟΥΛΟΣ

Εἰς τοὺς τῶν καὶ αὐτοπροσώπως μετῆλθον εἰς τὴν τότε ἐν τῇ 72ῃ ἀνατο-
λικῇ οὐδ' ἐπιδοκίμουν ἐπιδόσαν, ὅταν ἐπληροφόρηθῃ ότι ὁ διαπρεπὴς
καθηγητὴς Μητροπολίτης Θυατείρων ἤλθεν ἐκ Εὐρώπης, ὅπως λάβῃ μέρος
εἰς τὰς χειροτονίας καὶ τὸν ἱερεῖον, ὅπως μὴ ἐπιθέσῃ τὰς χεῖρας του εἰς
τὸν ἀκαθάρτητον ἱεροποιεῖτον καὶ ἐν τῷ τῶν πατρῶν, ὡς ἐπιφέρει προσηγο-
ρίων καὶ ἐκτείνῃ τὰ πάργματα καὶ ἴση πρὸς τὸν ἐν αὐτοῖς ἴσῳ ἐπὶ τῆ
οὐκ ἀνέχομαι τὸν ἀκαθάρτητον, ὅτι εἰς τὸν ἀκαθάρτητον εἰς τὰς τῶν, ὡς
μὴ ἀνὰ τοσούτους τῶν Ἀρχιεπισκόπων τῶν, ὡς μὴ ἔχοντες καθαίρων ὀρέων
μὴ τῆ ὀργάνων τῶν, ἐνῆλθον ἀπὸ πολλῶν τῆς χεῖρας τῶν, ὅταν εἴδον τὸν
ἐκτείναν καὶ τὴν χεῖρα, εἰς ἃ διὰ τῆς ἐλατηνῆς τὸν ἀκαθάρτητον κα-
τὴν τοῦ τῆς Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὸ εὐχριστῶν τὸν δόξαν τῶν ἀκαθάρτητον εἰς τὰς
ἁγίας τῶν ὁμοφώνων τῶν καὶ ὁ τῶν ἀρχιερῶν τῶν, ὅταν διεστράγησαν
τὸ ἴμισι τῶν διὰ τὸ κακόν, ὅτε ἐπεγίνετο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐναντία διὰ τῶν
ἐπιπολαίων ἀσέων χειροτονίων.
Ἀπὸ τῶν δὲ ἁγίων Θυατείρων, θέλων νὰ φαῖν περισότερον ἰσχυ-
ρῆς τῶν ἰσθῶν τοῦ Μελετίου, φανερότερον εἶναι ἐναντία εἶναι ἴσον πόλις κατὰ
τὸν Καρακάλαντον ὀδόν, ὅρα μόνον δὲν εἶδον προδοχῆν, ἀλλὰ καὶ προ-
δοχῆν καὶ μετ' ἐκδοχῆν ἐπιπέτον μου τὸ ἄδωμα τῆς εὐχαριστίας καὶ λουτῆ,
βλάτων δὲ τῆν ἐπινοήν μου καὶ τὸ ἀκαθάρτητον τῶν ἐπιχαριστιῶν μου,
μου ἀπὸ τῆν ἀκαθάρτητον νὰ φέρῃ εἰς τὴν πᾶρα τὴν ἐντολήν ἀκαθάρτων
διὰ μετέπειτα ἀκαθάρτητον. Καὶ ἐκεῖνος μὲν ἀνάφως ἐναντία τὴν πύ-
ραιον ἐπὶ τὰς ἀπᾶς καὶ ἀναθήματα ἡμῶν καὶ τῶν ὁμοφώνων τῶν αἰ-
σῶν ὁ Εὐλλανοῦν δὲ τῆς Ἀμερικῆς ἐτίθεσαι τὰς ἀνεταίας τῶν κακο-
ταῦν ἀκαθάρτων τῶν Μελετίου

Νοχι τοσούτους Γερκανεσ, ἡ
Ν.Σ. Ατλαντ-27 Νοχ 1924

Πρό τιμών ημερών τηλεγράφημα... Κωνσταντινουπόλεως ἐπισημαίνει τὸ κενὸν ὅτι εἰ Τούρκοι προχωροῦντες εἰς τὸ καταχθόνιον σχέδιον αὐτῶν περὶ ἐξαρξίσεως ὁλοκληρωτικῆς τοῦ ἐναπομεινάντος Ἑλληνισμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπεφασίαν νὰ ἀπαιληθῶσιν καὶ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης. 1926

Ὅσοι ἐγνώρισαν ἐν τῷ πλησίον τὸ ἀνώτατον ταῦτο φυτόρον τῆς Θεολογικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς ἀνεκλήτους, πολιτισμοτάτας ἔθνικῆς υπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἐπὶ δεκαετηθίας ὁλοκληρῶς προσήρτησαν εἰς τὸ δουλεῖον ἔθους, κατελήθησαν ἀπὸ συγκινήσεως ἀπεργαζάτου καὶ λίτης διακρίσεως ἐπὶ τῷ ἀνοήματι καὶ μόνον τῆς προμερᾶς ὄντως εἰδήσεως. Διὰ μόνοναχί εἰς ἅπαν τὸ Πανελλήνιον εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης ἠπήρθε ἐν πνευματικῷ φάρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς ὁ ἐπιπέμπων πλειοψηφῶς δόμος ἀπλότων ἀνεμισματικῶ φροτῶς εἰς τὸν ἐν τῷ σκότει τῆς δουλείας εὐρησκόμενον ὑπόδουλον Ἑλληνισμόν, ἡ ἔστι ἐν τῇ ὁποίᾳ ἦσαν ἀποπεθασμασμένα αἱ ἔθνηκα καὶ ἐκκλησιαστικὰ παραδόσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξέπνευον τὰ ζῶντα τῆς παιδείας, τῆς κοινωνικῆς ἀναπέσεως, τῆς ἐκκλησιαστικῆς μεγαλαυρίας, τῆς θαυματουργοῦ φιλοφρονητικῆς δράσεως, τὸ μοναδικὸν ἐκεῖνο κέντρον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξεπορεύετο πλειονία ζωτικότης εἰς τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Μικροσίας, Θράκης, Μακεδονίας, Ἡπειροῦ καὶ τῶν νήσων καὶ ὅτου ἀλλοχού ἐνεφεσκόντο καὶ ἔδρων τρόφονα αὐτῆς.

1. Νῆσιον (30) 15 ἴουν 1926

—Εἰς τὸν ναὸν τῆς Ρώμης.

Κατάμετος Κωνσταντινουπολιτῶν ἀνεφώτερον τῶν φύλων ἦτο προχθὲς ὁ ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Ρώμης, ἐπὶ τῇ ἐσοτῇ τῆς Ἁγίας Εὐφροσύνης. Ἐκεῖς τῶν ἄλλων παρῶν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Θυατείρων, Μαρωρείας καὶ Κωδωνιῶν, ὁσταντολόγος καθηγητῆς κ. Τσανῆς Παπαδόπουλος, ὁ λυκειάρχης κ. Π. Ἀποστολλίδης καὶ ἄλλοι.

Τὴν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ Μητροπολίτης Ἀργυρουπόλεως, τοῖς δὲ κατ' αὐτῆν ἐφάλη ἡ φήμη τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Οἱ χοροὶ μὲ πολλὴν τέχνην ἐψάλλον εἰς καθαρῶς δυνατικὴν μονοτονίαν. Τὸν δεῖον λόγον ἐμήνησεν ὁ πρωτοεργηκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρωτοεπίτατος κ. Μιχ. Κωνσταντινίδης, ὁ ὁποῖος συγκινητικώτατα παραλληλίσας τὰ δεινοπαθήματα τοῦ λειτουργοῦ τῆς Ἁγίας Εὐφροσύνης πρὸς τὰ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, ἠντήθη ὅπως καὶ οἱτοὶ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς εὐχαιάς των, ὅπως καὶ ἐκεῖνο ἐπανήλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Πολλοὶ ἐφρωσάθησαν δακρόντες μὲ τὴν ἀνάμνησιν μᾶς τόσον ἐφραίας καὶ ἀλγημονήτων αελλῶς τῆς ἄλλοτε ποτὲ ἐντεχνισμένης ζωῆς τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, ἀποτελειομένη ὑπὸ τὴν σφαιρὴν δευθύνειαν κληρικῶν διακροτών, εἰς ἣσαν Κωνσταντῖνος ὁ Τυτᾶδης, Γερμανὸς ὁ Γρηγοράς καὶ Γερμανὸς ὁ Στρατηπέτης, ὁ βασιλεὺς καὶ διακεκριμένος οὗτος ἐπιστήμων ὁ πῦθὸν σήμερον τὴν Ὁρθόδοξον Ἑκκλησίαν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐν Λονδίῳ ὡς Ἐξαρχὸς Εὐρώπης ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ Μητροπολίτου Θυατείρων, ἠπήρθησαν εἰς μεγάλα μῦστα ὁ μεταδόντες εἰς γενεάς ὁλοκληρῶς ἐπιστηρίονον θεολόγων μετὰ τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς φυλῆς καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ ὑπόδουλου ἔθους εἰς τὰς παραδόσεις του. Ὅσα μετὰ πλειάδος σοφῶν καὶ εὐσεβῶν καθηγητῶν λαϊκῶν καὶ κληρικῶν ἦσαν οἱ ἐμψυχωνταί, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὁλοκληρῶς τοῦ ὑπόδουλου ἔθους, ὡς ὅ τοῦτο κατηράδετο ὑπὸ τῶν ἱεραποστόλων τῆς ἱερᾶς ἰδέας τῆς θρησκείας καὶ πατριδος, ἀπνευ παρὰ τοῖς πόδας τῶν σεπτῶν ἐπείνων διδασκάλων ἐπαυδαγωγούτων καὶ ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου ἐξεστρόφοντα. Ὅσα εἰς τὸ ἕτερον καὶ μισθόδουλον περιβάλλον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐθα ἀισθάνεται πρὸς ἑαυτὸν ἐγγύτερον πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἀπύλαγμένον τῶν ἀνθρώπων παθῶν καὶ ἀνομιῶν, ἐσφρηλάτων τοῖς ἀδουμαντῖνοις χαρακτηρίσας καὶ τὰς εὐγενεῖς ἠησίας τὸν μετὰ ταῦτα διδασκάλων, ἱεροκροκῶν καὶ ἱεροσάρχων, ἀπνευ μετὰ τασούτου ζήλου ἐπεδίδοντο εἰς τὸ ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐτίσασαν αὐτοῖς ἡ Μ. Ἑκκλησία, ὅστε καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐθεσαν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ εἶνα γνωστὰ εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰ ὄνοματὰ τῶν γεμαστῶν ἱεροσάρχων καὶ λοιπῶν κληρικῶν, εἰπνευ, διδαχθέντες ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης τὴν ἀληθῆ θεοσέβειαν καὶ τὴν πρὸς τὰ πάντα μέχρι θανάτου ἀφοσίωσιν, (ὅν) ἀπεδυσπῆσαν πρὸ τῆς ἀγκύνης τοῦ τυραννῶν ἢ τῆς πυρᾶς καὶ τῶν τροχῶν τοῦ μαρτυρίου. Ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης ἐξῆλθεν Φώτιος ὁ Κορυθαῖος, Αἰμιλιανὸς ὁ Γερουσιανὸς, Χριστόστομος ὁ Σμύρνης, Γρηγορίου ὁ Κριθωνιανὸς καὶ ἡ λοιπὴ χορεία τῶν σεπτῶν ἱεροκροκῶν τῆς Μ. Ἑκκλησίας, οἱπνευ ἀπονήθησαν τὰ πάντα καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν χάριν τοῦ κοινῶν καὶ τοῦ καθήκοντος, οἱπνευ ἐκτελέσασα ἐπέστησαν ὑπὸ τῆς φωνῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης ἐν τῷ μυστικῶν ἀποπνεύονα ναύσω τῆς ὁποίας εἶχον δόσον τὸν νεμισμένον δροκον. Πλὴν ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης ὁσάντως ἐξῆλθον καὶ ἀπνευ τες οἱ σοφοὶ καὶ βαθυγνώμονες ἐκεῖνοι ἱεροκροκῶν, οἱπνευ ἐστῆσαν καὶ ἐκράτησαν τὰς ἱερὰς μᾶς παραδόσεις τὰς φιλοσοφίμους ὡς ἐν κωστή ἐν τῷ Ὁσταντικῷ Πατριαρχεῖῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Διατρίβε ἀπὸ τιμῶν ἡμερῶν εἰδῶ ὁ ἐν Λονδίῳ Πατριαρχικός Ἐξαρχὸς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης Σεβασμ. Μητροπολίτης Θυατείρων κ. Γερμανός. Εἶναι ἕνας ἀπὸ τοῦτο πλέον διακεκριμένους κληρικούς ποῦ ἔχουεν, καὶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μαζὺ μὲ μίαν ὑπέροχον μόρφωσιν συνδύλου καὶ ἕνα ἑξαιρητικὸν κεφάλαιον ἠδους, σφισροσύνης καὶ πολιτισμοῦ. Ἐγκατεστημένος εἰς τὴν μεγάλην πρωτεύουσαν τῆς εὐγενεῖς Ἀγγλίας κατάρθωσε νὰ ἐπιβλήθῃ καὶ νὰ δημοσιογήσῃ εἰς τὸ ἔξαρτικῶν ἔθνος ἐκεῖνο περιβάλλον συμπαθείας καὶ ἐκτίμησιν, αἱ ὁποῖα δὲν ἀντανάκωσιν μόνον ἐπάνω του, ἀλλ' εἰς ἐλέκλῃσαν τὴν Ἀνατολικὴν Ἑκκλησίαν καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ ἐκτίμησις καὶ αἱ συμπαθείαι, αὐταὶ δὲν ἠνθῆσαν μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν. ἠνθῆσαν εἰς ἕλην τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ τὰς Σκανδιναβικὰς χώρας, ὅπου ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων εἶναι μία ἀπὸ τὰς πλέον διακεκοιμένας προσωπικότητας τῶν μεγάλων χριστιανικῶν καὶ κοινωτικῶν σφισροκῶν. Χαιρετῶμεν ἐγκαρδίως τὴν ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ στρατιώτου τῆς Ἑκκλησίας καὶ τοῦ ἔθους καὶ προβάλλοντος τὸ παράδειγμα του εἰς ἡμῖν πρὸς τὴν γενεὴν τῶν νέων κληρικῶν διὰ τὴν νέαν σταδιοδρομίαν τῆς Ἑκκλησίας μᾶς.

Νῆσιον 49. (29) 19 ἴουν 1926